blandar saman trú og vísindi á útvantis hátt.
Hin þriðja stefnan hefur nú komið fram í sög-
-unni, og lýst sjer í munkalífinu, einkum hinni
mystisku stefnu; — þessi stefna sprettur af
því, að manninum nægði ekki í því gjefa dýpt trú-
-arinnar, ekki gjefa sig úti heimslífið, svo
hann sannaðist ekki. Þessi mystiska stefna
heldur sjer einungis fast við þá líkingu, þar
sem Guðsríkið er líkt við hinn dýrmæta gim-
stein, sem alt annað sje ekkjert í samanburði við,
enn hún gleimir hinni samlíkingunni, sem er eins og
önnur hlið þessa, að: Guðsríkið er það súrdeigið,
sem á að sýra alt líf heimsins; þessa stefna heldur
því trú og vilja í ósegjanlegri einingu, enn eins og hún
heldur því í ósegjanlegri einingu innávið, svo er hún
stefnan sem heldur hvorutveggju í ósegjanlegri
sameining útávið, nl. sú Gyðinglega og heiðinglega.
Þessi stefna játar að trúarlífið eigi að koma
fram í verkinu í lífinu, enn þetta lætur hún
skje á svo útvantis hátt, að vilja-lífið fær ei-
-nagum rjett. frelsislífið ekkjert sjálfræðis-
svið. — Dæmi uppá þetta er hin strangasta theokra-
-tiska stefnur, eða stefna og þ. e. í gyðinga- og katól-
-ska trú; hjá Gyðingunum er alt gjört í nafni trúar-
-innar eða Jehóva nafni, og sama er að hinni katól-
-sku kirkjunni; öllu hinu veraldlega lífi er þar gjef-
-inn kirkjulegur blær. Hjá þessari stefnu er það
eðlilegt og einkennilegt, að trúin skuli ráða öllu
og sjást á öllu yfirbragði lífsins. — Kjarna trúarinnar;